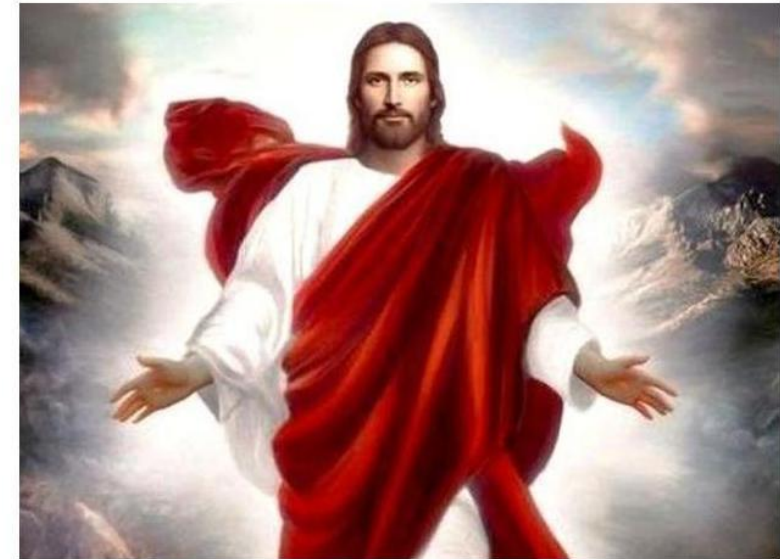


"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΔΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΣΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό



ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ



Η μοναδικότητα του ονόματος του Ιησού

	<p>Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" επιμέλεια - παρουσίαση: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ</p>	<p>Τεύχος 27 έκδοση: 07/2012</p>
---	--	---

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

**Η μοναδικότητα
του ονόματος του Ιησού**

αυτοτελές απόσπασμα από το βιβλίο
«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

*βελτιωμένη έκδοση:
07/2022*

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2012, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η έκδοση: 07/2012

2η έκδοση: 07/2022



Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:

694 - 49 21 318



SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr



YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

"Κέντρο Ευαγγελίου /Filadelfos"



Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

1. Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΧΥΣΗ

Ένα θέμα που είναι πολύ ζωτικό για μια νικηφόρα πνευματική ζωή και που αποτελεί ένα ισχυρό όπλο του πιστού εναντίον του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του είναι η **ΠΡΟΣΕΥΧΗ**. Εδώ όμως δεν θα ασχοληθούμε με αυτή καθ' εαυτή την προσευχή, αλλά με ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της, που συνήθως παραβλέπεται από την πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών, αλλά που αποτελεί το ισχυρό **θεμέλιο** πάνω στο οποίο στηρίζεται η προσευχή και αφορά **«ΠΩΣ ή σε ΠΟΙΟ όνομα πρέπει να προσευχόμαστε»**. Για το θέμα της προσευχής πολλοί πιστοί έχουν μεγάλη ΣΥΓΧΥΣΗ. **Δεν ξέρουν εάν πρέπει να προσεύχονται μόνο στον ΠΑΤΕΡΑ, ή μόνο στον ΥΙΟ, ή και στους ΔΥΟ**. Εάν δεν έχουμε επίγνωση σε ΠΟΙΟΝ πρέπει να προσευχόμαστε, άρα δεν έχουμε αποκάλυψη της ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

Ο εχθρός της ψυχής μας, ο Διάβολος, κτύπησε κατευθείαν και με ευστοχία στο κέντρο του προβλήματος και έφερε τον πιστό σε μια κατάσταση πνευματικού ύπνου και αδράνειας, ώστε να μη δίνει στο σωτήρα του και στον Κύριό του λατρεία *«εν Πνεύματι και αληθεία»* (Ιωάννης Δ/4:24). **«Εν ΠΝΕΥΜΑΤΙ λατρεία»** σημαίνει, όχι να δίνουμε μια ξερή, τυπική και από συνήθεια λατρεία στον Θεό, αλλά να Του δίνουμε όλο το είναι μας και όλο τον εαυτό μας, να λατρεύουμε τον Κύριο με το άγιο Πνεύμα Του, με το οποίο μας έχει βαπτίσει. **«Εν ΑΛΗΘΕΙΑ λατρεία»** σημαίνει να Τον λατρεύουμε με ΑΛΗΘΕΙΑ, έχοντες δηλαδή πλήρη επίγνωση για το ποιος είναι ο Κύριος που υψώνουμε και δοξάζουμε και όχι να γίνεται προσευχή με πολύπλοκα και ασύνδετα μεταξύ τους νοήματα.

Για τη σύγχυση που υπάρχει σε πολλούς πιστούς, που δεν έχουν επίγνωση σε **ΠΟΙΟ όνομα** ή σε **ΠΟΙΟΝ Κύριο** πρέπει να απευθύνουν την προσευχή τους, θα κάνω τέσσερις αναγκαίες επισημάνσεις, που για πολλούς είναι μεν γνωστές, αλλά ίσως να μην έχουν δώσει την πρέπουσα σημασία:

(1) Όλοι μας έχουμε ακούσει δεκάδες πιστούς διαφόρων ομολογιών να προσεύχονται **απευθείας** στον Ιησού Χριστό και να λέγουν: **«Κύριε Ιησού, Σ' ευχαριστώ που με έσωσες και που μ' ελευθέρωσες.....κλπ....»** και στο τέλος λένουν **«...όλα αυτά τα ζητώ στο ΟΝΟΜΑ του Χριστού!»**. Το εύλογο ερώτημα είναι **«Μα, αφού προσεύχονται απευθείας στον Ιησού, πώς στο τέλος λένουν ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΑ ΖΗΤΩ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;»** Αυτές είναι προσευχές χωρίς ΑΛΗΘΕΙΑ, είναι προσευχές που έχουν μέσα τους σκοτάδι και μυστήριο.

(2) Σε πάρα πολλές συναθροίσεις (τοπικές εκκλησίες, κλπ) παρατηρούμε όλοι να προσεύχονται με τον **ίδιο τρόπο**, χρησιμοποιώντας και τις **ίδιες εκφράσεις**. Σε ελάχιστες περιπτώσεις βλέπουμε κάποιον να ξεφεύγει και να διαφοροποιείται από το τυποποιημένο πλαίσιο της προσευχής. Ότι συνήθως αναφέρει ο πρώτος στην προσευχή, το συνεχίζουν και οι υπόλοιποι.

(3) Πολλοί πιστοί, που δεν έχουν αποκάλυψη και επίγνωση για το **«ποιος είναι ο Κύριος»** που υψώνουν, που λατρεύουν και δοξάζουν, ομολογούν συχνά ότι προσεύχονται και στον Πατέρα και στον Υιό, επειδή δεν ξέρουν ποιο είναι το σωστό, έτσι προσευχόμενοι και στους δύο πιστεύουν ότι δεν κάνουν λάθος και ευαρεστούν τον Θεό. Απευθύνουν δηλαδή την προσευχή τους και στον Πατέρα και στον Υιό, κάνοντας εναλλαγή ονομάτων, λέγοντας: **«Πατέρα ουράνιε, Σε ευχαριστώ που...κλπ..κλπ.»** και συνεχίζουν την προσευχή, λέγοντας **«...Κύριε Ιησού Σε ευχαριστώ που πέθανες για μένα....κλπ»** Και μέχρι να τελειώσει η προσευχή τους, τότε απευθύνονται στον Πατέρα και τότε στον Υιό.

(4) Ο πιο συνηθισμένος τρόπος προσευχής που ακούγεται κατά κόρον από τη συντριπτική πλειοψηφία των πιστών είναι η φράση **«Πατέρα ουράνιε στο όνομα του Ιησού Χριστού, ζητώ Εσύ νακλπ»** και στο τέλος χρησιμοποιούν και τη φράση **«...στο όνομα του Ιησού εν Πνεύματι αγίω»**. Αυτός ο τύπος της προσευχής, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια, δεν έχει ισχυρά ερείσματα μέσα από τον Λόγο του Θεού, καθόσον δεν εφαρμοζόταν από τους αποστόλους και γενικά από την πρώτη εκκλησία. Όσοι την έχουν υιοθετήσει στηρίζονται στο Ιωάννης Ις'/16:23, παρερμηνεύοντας την εντολή του Ιησού.

Για να μην υπάρχει σύγχυση και άγνοια σε **ποιο όνομα** πρέ-

πει να απευθύνουμε την προσευχή μας, ασφάλειά μας σε αυτό είναι να γνωρίζουμε τι εφαρμόζαν οι απόστολοι και τι μας διδάσκει ο Λόγος του Θεού για το θέμα αυτό.

2. Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ «ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ»

Ο Ιησούς είπε «*Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει παρ' Εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι, όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, θέλει σας δώσει*» (Ιωάννης Ις'/16:23, Βλέπε και ΙΕ/15:16). Η λέξη «**όνομα**» σημαίνει «**ιδιότητα**» και με ποια ιδιότητα ήρθε ο Ιησούς; Ήρθε με την ιδιότητα του ΜΕΣΙΤΗ, του ΣΩΤΗΡΑ μας. Άρα, όταν θέλουμε κάτι από τον Πατέρα, σε ποιον θα πρέπει να απευθυνόμαστε; Στον μεσίτη Ιησού, γιατί σε Αυτόν δόθηκε «*ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επί γης*» (Ματθαίος ΚΗ/28:19). Αυτό είναι το περιεχόμενο της εντολής αυτής του Ιησού, άλλωστε ο ίδιος έδωσε την ερμηνεία αυτή στους μαθητές Του, πιο πριν, όταν τους είπε «*Και ό,τι αν ζητήσητε ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ. Εάν ζητήσητέ τι ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, Εγώ θέλω κάμει αυτό*» (Ιωάννης ΙΔ/14:13-14).

Ενώ στο εδάφιο Ις'/16:23 λέγει ο Πατέρας «θέλει σας δώσει», στο εδάφιο ΙΔ/14:14 λέγει Εγώ «θέλω κάμει τούτο...Εγώ θέλω κάμει αυτό», μήπως υπάρχει αντίφαση στα εδάφια αυτά; Όχι, εάν εφαρμόσουμε το περιεχόμενο της εντολής και Του το ζητήσουμε «εν τω ονόματί Του», δηλαδή με την ιδιότητά Του ως ΜΕΣΙΤΗ. Το διευκρινίζει ο Ιησούς «Εγώ θα το κάνω αυτό» και γιατί θα το κάνει; Για να δοξασθεί ο Πατέρας που κατοικεί χωρίς μέτρο μέσα Του.

Στο Μάρκος Ις'/16:16-18 ο Ιησούς έδωσε τη γενική εντολή προς όλη την εκκλησία Του, λέγοντας: «*Εν τω ονόματί ΜΟΥ θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας...*» και οι απόστολοι είχαν επίγνωση τι σήμαιναν αυτά τα λόγια του Ιησού και εφαρμόζαν την εντολή που ο Ιησούς τους έδωσε.

Σε πολλές περιπτώσεις ο Ιησούς μας προτρέπει να ενεργούμε «**ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ**». Δυστυχώς όμως σήμερα γίνεται από τους πιστούς «κατά γράμμα» εφαρμογή του Ιωάννης Ις'/16:23 και αντί να προσεύχονται με δύναμη και εξουσία ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του ΙΗΣΟΥ και ο Διάβολος να συντρίβεται, προσεύχονται με τη στερεότυπη φράση «**Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού**

ζητώ ...κλπ». Οι μαθητές του Ιησού και γενικά η πρώτη αποστολική εκκλησία είχαν αποκάλυψη τι σήμαινε η εντολή του Ιησού «**ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ**» και εφαρμόζαν σε κάθε περίπτωση το περιεχόμενο της εντολής και όχι την κατά γράμμα επανάληψη της φράσης, όπως θα δούμε στα αμέσως παραδείγματα που ακολουθούν.

3. ΤΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕ Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Από την πληθώρα των περιπτώσεων που υπάρχουν μέσα στην πρακτική εφαρμογή της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, θα αναφέρουμε ενδεικτικά 4 περιπτώσεις:

(1) **ΠΡΑΞΕΙΣ Γ/3:6** «*...Ο δε Πέτρος είπεν· Αργύριον και χρυσίον εγώ δεν έχω· αλλ' ό,τι έχω, τούτο σοι δίδω· εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου σηκώθητι και περιπάτει*». Μετά την Πεντηκοστή, ο Πέτρος και ο Ιωάννης, όταν συνάντησαν τον εκ γενετής χωλό μπροστά στην Ωραία Πύλη, δεν του είπαν «**Ουράνιε Πατέρα, στο όνομα του Ιησού, ας γίνει υγιής αυτός ο άνθρωπος...**», αλλά με θάρρος τον διέταξαν ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού να σηκωθεί. Εφάρμοσαν το περιεχόμενο της εντολής του Ιησού.

(2) **ΠΡΑΞΕΙΣ Ζ/7:59** «*Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα· Κύριε ΙΗΣΟΥ, δέξαι το πνεύμα μου*». Όταν λιθοβολούσαν τον Στέφανο, αυτός επικαλέστηκε ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ τον Ιησού, δεν είπε «**Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου**», παρ' όλο που η Γραφή αναφέρει ότι είδε «*την δόξαν του Θεού, και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού*». Ο Στέφανος ήξερε σε ποιον απευθυνόταν και είχε επίγνωση τι σημαίνει «εκ δεξιών», αφού η Βίβλος σε πολλά σημεία της αναφέρει ότι **δεν κάθεται ΜΟΝΟΝ ο Υιός στα «δεξιά» του Πατέρα, αλλά και ο ΠΑΤΕΡΑΣ κάθεται στα «δεξιά» του Υιού**, μία αποκάλυψη που σήμερα αγνοεί η εκκλησία του Ιησού (βλέπε: Ψαλμός ΡΙ'/110, Ψαλμός Ις'/16:8, Ψαλμός Π/80:17, κλπ).

(3) **ΠΡΑΞΕΙΣ Θ/9:1-18** Όταν ο πρώην διώκτης Σαούλ πήγαινε στην Δαμασκό για να συλλάβει και να φυλακίσει τους χριστιανούς, δεν του μίλησε ο Πατέρας, αλλά ο ίδιος ο Ιησούς, ο ΜΕΣΙΤΗΣ μας, λέγοντάς του: «*Εγώ είμαι ο ΙΗΣΟΥΣ, τον οποίον συ διώκεις*», όταν ο Παύλος Τον ρώτησε «*Τις είσαι Κύριε;*». Ο Σαούλος δεν δίωκε τους οπαδούς του Θεού (το οποίο και ο ίδιος λάτρευε), αλλά τους οπαδούς του Ιησού, του αιρετικού γιου της Μαρίας και του Ιωσήφ, αλλά του

φανερώθηκε όμως ο Ιησούς, σαν ΜΕΣΙΤΗΣ μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Αργότερα, όταν πήγε ο Ανανίας στο σπίτι του, είπε: «*Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, ο ΙΗΣΟΥΣ, ο οποίος εφάνη εις σε εν τη οδό κατά την οποίαν ήρχου, διά να αναβλέψης και να πλησθής Πνεύματος αγίου*» (Πράξεις Θ/9:17). Δεν του είπε ο Ανανίας «**Με έστειλε ο ουράνιος Πατέρας, στο όνομα του Ιησού, για να ξαναδείς και να γεμίσεις με το άγιο Πνεύμα Του;**»

(4) **ΠΡΑΞΕΙΣ Ις/16:18** «*Βαρυνθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, Προστάζω σε, εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν ώρα*». Ο Παύλος διέταξε το «πνεύμα πύθωνος» ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού, δεν είπε «**Ουράνιε Πατέρα, στο όνομα του Ιησού, θεράπευσέ τη ...κλπ**».

4. **ΠΡΟΣΕΥΧΗ «ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ» ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ**

Μέσα στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, που περιγράφεται τι ακολουθούσαν οι απόστολοι και τι εφαρμόζε γενικά η πρώτη εκκλησία αναφέρεται **μία μοναδική περίπτωση**, όπου η πρώτη εκκλησία προσευχήθηκε απευθείας στον Πατέρα και όχι στον Υιό. Αυτό αναφέρεται στις Πράξεις Δ/4:24-30, όταν οι πιστοί ευχαρίστησαν τον Θεό, για την απελευθέρωση του Πέτρου και του Ιωάννη, λέγοντας: «*Δέσποτα, Συ είσαι Θεός, ο οποίος έκαμες τον ουρανόν και την γην....*». Εδώ Δέσποτας είναι ο Πατέρας, γιατί παρακάτω στην προσευχή τους μιλούν για τον «**άγιο παίδα Του**», τον Ιησού.

Ούτε και εδώ μπορούμε να στηρίξουμε τον συγκεκριμένο τρόπο προσευχής που σήμερα εφαρμόζεται (ως ο μόνος σωστός τρόπος προσευχής), γιατί οι πιστοί προσευχήθηκαν μεν στον Πατέρα, αλλά δεν είπαν «**Δέσποτα ουράνιε, ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ερχόμαστε ενώπιόν Σου, Συ είσαι Θεός όστις έκαμες τον ουρανόν και γην...**». Αλλά και εάν είχαν προσευχηθεί με αυτόν τον τρόπο, εμείς δεν μπορούμε αυτό να το κάνουμε κανόνα, αφού αυτό ήταν **μόνο μία φορά**, ενώ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η προσευχή γίνεται ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού.

Το απλό ερώτημα είναι: Ακολουθούμε την ΜΙΑ περίπτωση και την κάνουμε σημαία φανατισμού και δογματισμού, ή ακολουθούμε τις ΠΟΛΛΕΣ περιπτώσεις, που είναι ο γενικός κανόνας; Ποιο το είναι το ασφαλές;

Άλλωστε στην προσευχή εδώ των πιστών υπάρχει και αποκάλυψη της θεότητας του Ιησού, γιατί «**Δεσπότης**» δεν αναφέρεται μόνον ο Πατέρας, αλλά και ο Υιός, αφού «*εν Αυτώ ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήσει ΠΑΝ το πλήρωμα*» (Κολοσσαείς Α/1:19-20, Β/2:9) Ο Παύλος αναφερόμενος στον Ιησού, λέγει ότι είναι «*ο μακάριος και ΜΟΝΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ο βασιλεύς των βασιλευόντων και Κύριος των κυριενόντων*» (Α΄ Τιμόθεου ς΄/6:15).

Ο απ. Παύλος, που είναι ο δογματικός της χριστιανικής πίστης και διδασκαλίας, στις επιστολές του συχνά διακηρύττει τη μοναδικότητα του ενός Θεού, του ΠΑΤΕΡΑ, που Τον πλησιάζουμε και Τον ευχαριστούμε «**ΔΙΑ Ιησού Χριστού....**», δηλαδή «**δια μέσου**» του Ιησού, με την ιδιότητά Του ως μεσίτη:

- «**Εις ημάς είναι ΕΙΣ (ένας) ΘΕΟΣ, ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις Αυτόν, και ΕΙΣ (ένας) ΚΥΡΙΟΣ Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' Αυτού**» (Α΄ Κορινθίους Η/8:6).
- «**Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου ΔΙΑ Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμών....**» (Ρωμαίους Α/1:8).
- «**Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού....**» (Εφεσίους Γ/3:14).
- «**Ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού**» (Εφεσίους Ε/5:20).

Πολλοί ισχυρίζονται ότι στα παραπάνω εδάφια ο απ. Παύλος μας αναφέρει με καθαρό τρόπο, όχι ότι «**μπορούμε**» (εάν θέλουμε), αλλά ότι «**πρέπει**» να προσευχόμαστε απευθείας ΜΟΝΟ στον Πατέρα. Το «**μπορούμε**» είναι δυνητικό, ενώ το «**πρέπει**» είναι καταναγκαστικό. Προσέξτε: Εδώ ο Παύλος ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ, αλλά ερμηνεύει τον Λόγο και η ερμηνεία του έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τα λόγια του Ιησού στο Ιωάννης ΙΔ/14:13-14, ΙΕ/15:16 και Ις΄/16:23, όπου ο Ιησούς στη μία περίπτωση έλεγε ο ΠΑΤΕΡΑΣ «**θέλει σας δώσει**» (ΙΕ/15:16 και Ις΄/16:23) και στην άλλη περίπτωση έλεγε ΕΓΩ «**...θέλω κάμει τούτο....Εγώ θέλω κάμει αυτό**» (ΙΔ/14:13-14).

Στην Κολοσσαείς Γ/3:17 ο Παύλος γράφει: «*Και παν ό,τι αν πράττητε εν λόγω ή εν έργω, πάντα ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ του Κυρίου Ιησού πράττετε, ευχαριστούντες δι' Αυτού τον Θεόν και Πατέρα*». Αυτό έρχεται σε πλήρη σε συμφωνία με το Μάρκος Ις΄/16:17-18, όπου ο

Ιησούς λέγει: «*Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας· όφεις θέλουσι πιάνει· και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι*». Από τις Πράξεις γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά, πώς οι απόστολοι και η πρώτη εκκλησία ερμήνευσαν το «**εν τω ονόματί Μου**» και πώς εφάρμοσαν τα λόγια αυτά του Ιησού. Τα εφάρμοσαν προσευχόμενοι και ενεργώντας ενάντια στις πονηρές δυνάμεις **απευθείας** στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού.

Η εύλογη απορία που μπορεί να έχει κάποιος είναι: «Υπάρχει αντίφαση στα λόγια του Παύλου όταν από στη ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ λέγει «*ευχαριστώ τον Θεόν....*», «*κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα...*», «*ευχαριστούντες πάντοτε εις τον Θεόν και Πατέρα*» (βλ. Ρωμαίους Α/1:8, Εφεσίους Γ/3:14, Ε/5:20) και στην ΑΛΛΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ να προτρέπει το λαό του Θεού, λέγοντας «*Και ΠΑΝ ό,τι αν πράττητε εν λόγω ή εν έργω, πάντα ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ του Κυρίου Ιησού πράττετε;*» (Κολοσσαείς Γ/3:17).

Σύμφωνα με όσα ήδη αναφέραμε για το θέμα αυτό η απάντηση είναι «όχι, δεν υπάρχει καμιά αντίφαση», γιατί ο Παύλος είχε αποκαλυπτική γνώση και επίγνωση **τι σημαίνει** το «εν τω ονόματί Μου», **τι σημαίνει** «διά του Ιησού Χριστού», **τι σημαίνει** «ευχαριστούντες δι' Αυτού (του Ιησού) τον Θεό και Πατέρα». Προσέξτε αυτό που μισεί ο Διάβολος: Ο Παύλος είχε επίγνωση **τι σημαίνει** να εξασκεί εξουσία απευθείας στο παντοδύναμο όνομα του ΙΗΣΟΥ και να κάνει τις δυνάμεις της κόλασης να σείονται!

Είχε αποκάλυψη η πρώτη εκκλησία τι σήμαινε να ζητήσει ο πιστός από τον Πατέρα «**ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**» και πως τελικά **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΤΟ ΕΚΑΝΕ ΑΥΤΟ. Γι' αυτό** οι απόστολοι και γενικά η πρώτη εκκλησία δεν χρησιμοποιούσαν τη στερεότυπη φράση «**Πατέρα ουράνιε στο όνομα του Ιησού....**», αλλά χρησιμοποιούσαν απευθείας το παντοδύναμο όνομα του Κυρίου Ιησού. **Γι' αυτό** και Πέτρος (μαζί με τον Ιωάννη) διέταξε το χωλό να σηκωθεί επικαλούμενος **απευθείας** το όνομα του Ιησού, αφού στον Ιησού δόθηκε από τον Πατέρα «**πάσα η εξουσία**» στον ουρανό και στη γη και όταν θέλουμε να ζητήσουμε κάτι από τον Θεό, πηγαίνουμε σε Αυτόν που έχει την εξουσία.

Όταν η προσευχή γίνεται απευθείας προς τον Πατέρα, πρέπει να γίνεται **με επίγνωση του προσώπου Του**, δηλαδή «εν Πνεύματι και αληθεία», **επίγνωση** για το «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ**» και για το «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**». Η πρώτη εκκλησία είχε αποκάλυψη και γνώριζε τι σήμαινε να ζητήσει από τον Πατέρα «**εν τω ονόματι του Ιησού**». Δεν είναι λοιπόν λάθος να προσεύχεται κάποιος απευθείας στον Πατέρα, αφού και οι πιστοί της πρώτης εκκλησίας είχαν προσευχηθεί με αυτόν τον τρόπο, έστω και αν αυτό αναφέρεται μόνο μία φορά στις Πράξεις (βλ. Πράξεις Δ/4:24-30). **Λάθος είναι να διδάσκουμε και να επιβάλλουμε σαν τον μόνο σωστό τρόπο προσευχής αυτόν**, παραβλέποντας όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι απόστολοι και οι λοιποί πιστοί προσεύχονταν απευθείας στον Ιησού, εξασκώντας εξουσία στο όνομά Του.

Κλείνω το θέμα αυτό με το εδάφιο Πράξεις Γ/3:26 «*Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας (=αφού ανέστησε/μετοχή) τον Υιόν αυτού Ιησούν απέστειλεν ΑΥΤΟΝ διά να σας ευλογή όταν επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών*». Εδώ λέγει ότι ο Πατέρας ΑΦΟΥ ΑΝΕΣΤΗΣΕ τον Υιό, τον ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ για να μας ευλογεί. **Πως γίνεται αυτό;** Το ίδιο αναφέρει και στις Πράξεις Κς'/26:23. Τον απέστειλε «ως Πνεύμα Ζωοποιούν» και είναι ανάμεσά μας για να μας ευλογεί. Ας ζητούμε λοιπόν από τον Κύριο να μας δίνει αποκάλυψη, «επίγνωση» του Λόγου Του και να λατρεύουμε τον Πατέρα Θεό εν Χριστώ Ιησού «εν Πνεύματι και αληθεία», πνευματικά και με ΑΛΗΘΕΙΑ.

5. Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ «ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ» ΣΗΜΕΡΑ

Η προσευχή που δίδαξε ο Ιησούς στους μαθητές Του (Ματθαίος ς'/6:9-13), το λεγόμενο «**Πάτερ ημών**» (δηλαδή "Πατέρα μας") δεν αφορά την εκκλησία, γιατί ο Ιησούς έζησε και δίδαξε **κάτω από την περίοδο του ΝΟΜΟΥ** και όχι στην περίοδο της ΧΑΡΙΤΟΣ, που άρχισε μετά την Πεντηκοστή και προσευχόμαστε πλέον απευθείας στο όνομά Του. Οι περιγραφές και των 4 Ευαγγελίων για τη ζωή του Ιησού αφορούν την "περίοδο του Νόμου", ενώ οι Πράξεις των Αποστόλων αφορούν την πορεία της εκκλησίας του Ιησού που βρισκόταν στην "περίοδο της Χάρης", της Καινής Διαθήκης.

Ο Ιησούς με το λεγόμενο «Πάτερ ημών» έδωσε στους μαθητές Του τον ΤΥΠΟ, τον ΣΚΕΛΕΤΟ της προσευχής, πάνω στον

οποίο έπρεπε να προσευχηθούν και φυσικά οι Ιουδαίοι στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, προσεύχονταν στον Θεό των πατέρων τους, στον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, προσεύχονταν στον «**Γιάχβε Οσήα**» (=Αυτός είναι σωτήρας), δεν προσεύχονταν σε άλλον Θεό, ούτε φυσικά πίστευαν ότι ο υιός της Μαρίας και του Ιωσήφ ήταν ο Μεσσίας.

Άλλωστε το περιεχόμενο του «Πάτερ ημών» σε μερικά σημεία δεν ισχύει πλέον για την περίοδο της Καινής Διαθήκης. Για παράδειγμα λέγει «...και άφες ημίν τα οφειλήματα ημων ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών...» (αρχαίο κείμενο - Ματθαίος 5'/6:9), δηλαδή «και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς». Ο Θεός δεν μας δέχεται πλέον (στην περίοδο της Χάρης, της Καινής Διαθήκης) επειδή εμείς συγχωρούμε τους άλλους, αλλά μας δέχεται επειδή ο Ιησούς Χριστός με τη σταυρική Του θυσία ΑΠΑΞ θυσιάσθηκε, δίκαιος υπέρ αδίκων και το έργο Του είναι ΤΕΛΕΙΟ, καθένας πλέον που Τον εκζητεί με συντριβή καρδιάς τον δέχεται.

Αν ήταν να μας συγχωρεί ο Κύριος, επειδή και εμείς συγχωρούμε τους άλλους, ποτέ δεν θα είχαμε σωθεί, γιατί «...η καρδιά του ανθρώπου είναι απατηλή και σφόδρα διεφθαρμένη, ποιος μπορεί να την γνωρίσει;» και πάντα μέσα μας υπερισχύει η σάρκα. Ευχαριστούμε όμως τον Κύριο Ιησού που πήρε τη θέση μας επάνω στο σταυρό, πήρε τη δική μου προσωπικά θέση, έπρεπε εγώ να είχα πεθάνει για τις δικές μου αμαρτίες, αλλά πλήρωσε ο Ιησούς τις αμαρτίες μου και του ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ και του ΠΑΡΟΝΤΟΣ και του ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

Ιησούς έκανε για μένα και για σένα επάνω στο σταυρό ένα ΤΕΛΕΙΟ ΕΡΓΟ ΣΩΤΗΡΙΑΣ και τώρα στην οικονομία της Χάρης, στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, αναστημένος και νικητής, είναι ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης μας προς τον Πατέρα και αυτό το γνώριζε η πρώτη εκκλησία, γι' αυτό και ήξεραν οι πρώτοι πιστοί **πώς** να προσεύχονται και **σε ποιον** να απευθύνονται, κάτι που δεν έκαναν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης.

... / / / ...

6. **ΙΗΣΟΥΣ: ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ**

Μέσα σε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη, δεν συναντούμε, ούτε μία περίπτωση, που κάποιος πιστός να προσευχήθηκε, λέγοντας τη φράση «**Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού....**», ούτε ακόμα και στη μία και μοναδική περίπτωση, που οι πιστοί προσευχήθηκαν απευθείας στον Πατέρα (Πράξεις Δ/4:24-30). Είχε επίγνωση η πρώτη εκκλησία για τη ΔΥΝΑΜΗ και την ΕΞΟΥΣΙΑ που έχει το παντοδύναμο όνομα του Ιησού, όταν γίνεται σωστή εφαρμογή της εντολής του Ιησού, που είπε «**εν τω ονόματί Μου**». Οι πιστοί της πρώτης εκκλησίας είχαν επίγνωση και αποκάλυψη των παρακάτω:

(1) Όλη Η ΕΞΟΥΣΙΑ στον ουρανό και στη γη ΔΟΘΗΚΕ από τον Πατέρα στον Υιό. Αυτό σημαίνει ότι πηγαίνουμε να ζητήσουμε οτιδήποτε **από Αυτόν, που ΕΧΕΙ την εξουσία**.

(2) Ο Ιησούς είναι ο μόνος ΜΕΣΙΤΗΣ μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Άρα πηγαίνουμε για τα αιτήματά μας **απευθείας** στο μεσίτη μας, γιατί σε αντίθετη περίπτωση, εάν πηγαίνουμε απευθείας στον Πατέρα, τότε Τον παραμερίζουμε σαν μεσίτη και Τον καταργούμε από αυτή τη θέση.

(3) Ότι και εάν «ΠΡΑΤΤΟΥΜΕ ΕΝ ΛΟΓΩ ή ΕΝ ΕΡΓΩ» πρέπει να το κάνουμε πάντοτε «**εν τω ονόματι**» του Ιησού. Εάν αυτό δεν το κάνουμε, τότε παραβαίνουμε την εντολή Του.

(4) Το όνομα του ΙΗΣΟΥ Τρέμει και φοβάται ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ, γι' αυτό και προσπαθεί **να σβήσει το όνομα αυτό με κάθε τρόπο από την προσευχή μας**, ώστε να μη γίνεται απευθείας στον Ιησού, γιατί αυτό είναι η νίκη μας.

(5) Το όνομα του ΙΗΣΟΥ είναι το «**όνομα το υπέρ παν όνομα**» και είναι: Η ΣΩΤΗΡΙΑ μας από την αιώνια απώλεια, η ΘΕΡΑΠΕΙΑ του σώματός μας από αρρώστιες και η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μας από τα δεσμά των πονηρών δυνάμεων.

Έχοντας υπόψη τα παραπάνω, σαν βασικά στοιχεία που πρέπει να διέπουν την προσευχή μας, θα πρέπει να αναλογιστούμε ότι Ε Φ Ο Σ ΟΝ.....

• **Εφόσον**, ότι και αν πράττουμε «*εν λόγω ή εν έργω, ΠΑΝΤΑ εν τω ονόματι του Ιησού*» το πράττουμε (Κολοσσαείς Γ/3:17).

- **Εφόσον**, η Γραφή με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο μας διακηρύττει ότι «*δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε ΟΝΟΜΑ ΑΛΛΙΟ είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν*» (Πράξεις Δ/4:12).

- **Εφόσον**, στον Ιησού «*δόθηκε ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανώ και επί γης*» (Ματθαίος ΚΗ/28:18).

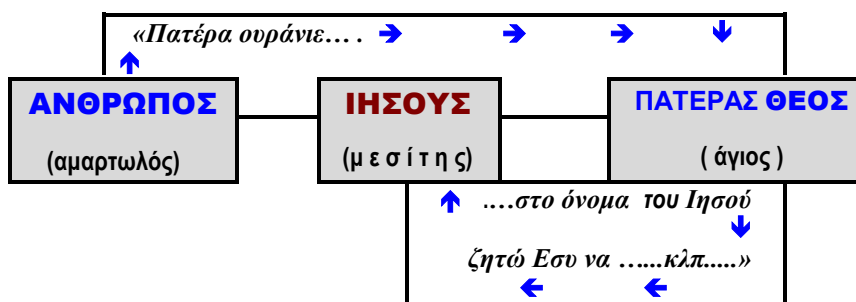
- **Εφόσον**, στο όνομα του Ιησού βαπτιζόμαστε στο νερό, εκβάλλουμε δαιμόνια, μιλάμε ξένες γλώσσες, θεραπεύουμε ασθενείς, κλπ. (Πράξεις Β/2:38, Μάρκος Ις'/16:16-18, κλπ).

- **Εφόσον**, ο Ιησούς είναι ο ΜΟΝΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ προς τον Πατέρα και η μόνη θύρα που μας οδηγεί στον ουρανό (βλ. Α' Τιμόθεου Β/2:5).

- **Εφόσον**, είναι γραμμένο ότι στο όνομα του Ιησού θα κλίνει «*παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός*» (Φιλιππησίους Β/2:9-11).

- **Εφόσον** λοιπόν έχουμε υπόψη όλα τα παραπάνω και εμείς προσευχόμαστε απευθείας στον Πατέρα, τότε όχι μόνο απορρίπτουμε τη μεσιτική διακονία του Υιού, αλλά κάνουμε (αθέλητα) τον Πατέρα μεσίτη προς τον Υιό, λέγοντες: «*Πατέρα ουράνιε (Συ που είσαι ο μεσίτης μας), στο όνομα του Ιησού Χριστού (που είναι ο Κύριός μας) ζητούμε να μας ευλογήσεις... κλπ....*».

- Αυτό φαίνεται με παραστατικό τρόπο στο παρακάτω σχεδιάγραμμα:



Ο (αμαρτωλός) ΑΝΘΡΩΠΟΣ, αντί να πάει κατευθείαν στο (μεσίτη) ΙΗΣΟΥ, τον παρακάμπτει και πηγαίνει στον (άγιο) ΘΕΟ, επικαλούμενος απλά το όνομα του Ιησού, οπότε **θεωρητικά** ο ΠΑΤΕΡΑΣ μετα-

τρέπεται σε μεσίτη μεταξύ ΑΝΘΡΩΠΟΥ και ΥΙΟΥ. Ίσως αυτή τη θέση πολλοί να την θεωρούν **ακραία** και να αδυνατούν να την δεχτούν, γιατί έχουν γαλουχηθεί με παραδοσιακές διδασκαλίες, χωρίς αποκάλυψη.

- Θα πρέπει όμως να γνωρίζεις ότι όταν προσεύχεσαι και λέγεις «**Θεέ μου...**», αυτό δεν ενοχλεί καθόλου τον Διάβολο, γιατί και αυτός είναι «**ΘΕΟΣ του κόσμου τούτου**» (Β' Κορινθίους Δ/4:4).

- Όταν λέγεις «**Κύριέ μου...**» και πάλι δεν ενοχλεί τον Διάβολο, γιατί και αυτός είναι «**ΚΥΡΙΟΣ (άρχων) του κόσμου τούτου**» (Ιωάννης ΙΒ/12:31, ΙΔ/14:30, Ις'/16:11).

- Όταν λέγεις «**Πατέρα μου...**», ούτε αυτό ενοχλεί τον Διάβολο, γιατί και αυτός είναι ο «**ΠΑΤΗΡ του ψεύδους**» (Ιωάννης Η/8:44).

«Θεός, Κύριος, Πατέρας» και πολλούς άλλους τίτλους ή όρους, που οι πιστοί χρησιμοποιούν, ο Διάβολος δεν τους φοβάται, εκείνο που τον κάνει να τρέμει και να σείονται τα θεμέλια της κόλασης είναι το άκουσμα του ονόματος, του υπέρ παν ονόματος του ΙΗΣΟΥ, γι' αυτό και κάνει τα πάντα για να μην ακούγεται το όνομα αυτό, με αποτέλεσμα οι προσευχές των πιστών αγίων να μην έχουν χρίσμα και να στερούνται δύναμης και εξουσίας. Για να δούμε να φανερώνεται η δόξα της εκκλησίας των εσχάτων καιρών, ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα των αποστόλων.

Φυσικά, για να μην πέσουμε σε πλάνη, θα πρέπει να γνωρίζουμε πως όταν χρησιμοποιούμε στην προσευχή μας αυτούς τους όρους (**Θεέ μου, Κύριε μου, Πατέρα μου**) είναι **αποδεκτοί** και Βιβλικό ενώπιον του Θεού, όπως έκανε και ο Παύλος, που ήδη αναφέρθηκε. Θα πρέπει όμως να γνωρίζουμε πως, **όταν βρισκόμαστε σε επιθετικό πόλεμο με τις πονηρές δυνάμεις**, το μόνο που μπορεί να τις συντρίψει είναι το όνομα του ΙΗΣΟΥ και εκεί θα πρέπει να χρησιμοποιούμε με εξουσία το υπέρ όπλο μας, που είναι το **υπέρ παν** όνομα του ΙΗΣΟΥ.

7. Ο ΠΑΤΕΡΑΣ «ΝΤΥΘΗΚΕ» ΤΟΝ ΥΙΟ

Μετά απ' όλα όσα αναφέραμε για το πως πρέπει να προσευχόμαστε, τώρα προχωράμε σε μια πιο βαθύτερη αποκάλυψη του προσώπου του Θεού και έτσι θα εννοήσουμε όταν λέμε "Πατέρα", ή "Κύριέ μου", ή "Ιησού", σε ΠΟΙΟΝ απευθυνόμαστε. Θα δούμε την τέλεια **ταύτιση** και **ενότητα** του αναστημένου Υιού με τον Θεό Πατέρα, ώστε

"χωρίς αποκάλυψη" να μην μπορούμε να ξεχωρίσουμε "ποιος είναι ποιος", με αποκάλυψη όμως του Λόγου Του θα οδηγηθούμε σε βαθύτερα μονοπάτια επίγνωσης του προσώπου του Θεού.

Ο απόστολος Ιωάννης στο βιβλίο της Αποκάλυψης περιγράφει ότι είδε τον Ιησού ντυμένο με τη δόξα και τα χαρακτηριστικά του Πατέρα Θεού: «...*Και εν μέσω των επτά λυχνιών (είδον ένα) ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον (ποδήρη) χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες (ήσαν) λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός...*» (Αποκάλυψη Α/1:13-14). Η ονομασία "υιός του ανθρώπου" αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, στον μεσίτη, στον Αμνό της θυσίας.

Την ίδια ακριβώς περιγραφή του Ιωάννη για τον Ιησού, την κάνει και ο Δανιήλ για τον Πατέρα: «*Εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθησε, του οποίου το ένδυμα (ήτο) λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος αυτού (ήτο ως) φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον*» (Δανιήλ Ζ/7:9). Ο "Παλαιός των ημερών" είναι ο Πατέρας, αλλά ο Ιωάννης βλέπει στην όρασή του κάποιον "**ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου**", ο οποίος έχει επάνω του όλα τα στοιχεία και τα χαρακτηριστικά του Πατέρα. Φυσικά η περιγραφή αυτή είναι μεταφορική-συμβολική, γιατί ο Θεός είναι Πνεύμα και δεν έχει μαλλιά ή άλλα ανθρώπινα φυσικά χαρακτηριστικά. Η περιγραφή του Δανιήλ ότι οι τρίχες της κεφαλής του ήταν σαν λευκό καθαρό μαλλί, αναφέρεται συμβολικά στον Θεό ότι είναι ο "Παλαιός των ημερών", ότι δηλαδή είναι ΑΙΩΝΙΟΣ, δεν έχει ούτε αρχή, ούτε τέλος.

Το στοιχείο όμως αυτό της αιωνιότητας το βλέπουμε και στον αναστημένο και ένδοξο Ιησού, γι' αυτό και ο Ιωάννης στην όραση, μπροστά σε αυτή τη μεγαλειώδη και συγκλονιστική εμφάνιση του Ιησού πέφτει και Τον προσκυνά. Δεν προσκυνά τον διδάσκαλό Του που γνώριζε επί γης, τον "άνθρωπο Ιησού", αλλά προσκυνά Αυτόν που κατοικούσε μέσα Του και τον οποίο ο Ιησούς του αποκάλυψε **ποιος ήταν μέσα Του**: «*Και ότε είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ, λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ, και ο ΖΩΝ, και ΕΓΕΙΝΑ ΝΕΚΡΟΣ, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα*

κλειδιά του άδου και του θανάτου.....» (Αποκάλυψη Α/1:17-18).

Θα πρέπει να προσέξουμε ότι ενώ εδώ στην όραση είναι «ο Πατήρ εν τω Υιό», δεν λέγει ο Ιησούς στον Ιωάννη "ΕΜΕΙΣ είμαστε", αλλά του λέγει «**ΕΓΩ ειμί ο πρώτος και ο έσχατος.....**». Στον Ησαΐα με σαφήνεια και καθαρότητα διακηρύττεται ότι "ο Πρώτος και ο Έσχατος" είναι ο Πατέρας Θεός: «*Ότω λέγει Κύριος ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και εγώ (είμαι) ο ΕΣΧΑΤΟΣ· και εκτός Εμού δεν υπάρχει Θεός.....*» (Ησαΐας ΜΔ/44:6 /Βλ. επίσης ΜΑ/41:4, ΜΗ/48:12, κλπ).

Ποιον βλέπει εδώ ο Ιωάννης, τον Πατέρα ή τον Υιό; Γιατί, στη συνέχεια του λέγει «...*και ο ζων, και εγενόμην ΝΕΚΡΟΣ και ιδού ζων ειμί εις τους αιώνας των αιώνων*» (αρχαίο κείμενο). Εδώ γεννιέται ένα φοβερό και εύλογο ερώτημα: "Πως μπορεί ο Πατέρας να γίνει νεκρός, αφού είναι Πνεύμα και είναι αθάνατος, αναλλοίωτος και αιώνιος;" Όχι, δεν πέθανε ο Πατέρας Θεός, αλλά ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός, πέθανε ο Υιός που ήταν ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου.

Εδώ είναι η θαυμαστή αποκάλυψη: Στην όραση που είδε ο απόστολος Ιωάννης είδε τον Πατέρα Θεό "**ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου**", είδε τον Πατέρα Θεό ντυμένο τον μεσίτη, ντυμένο τον αρχιερέα της πίστης μας, είδε τον Πατέρα Θεό ντυμένο τον Αμνό της θυσίας, τον Ιησού. Συγκλονιστική αλήθεια και αποκάλυψη!

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι θα είμαι "**μεθ' υμών**" (μαζί σας) όλες τις ημέρες και αυτό έρχεται σε πλήρη συμφωνία με το όνομά Του "**Εμμανουήλ**" (Ματθαίος Α/1:23), το οποίο επακριβώς σημαίνει «ο ΗΛ μεθ' ημών» και μεταφράζεται «ο Θεός μαζί μας». Το ΗΛ (ή και ΕΛ) είναι ο ενικός αριθμός του Ελοχίμ και Ελοχίμ είναι ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Θεός, ο ένας και μόνος που υπάρχει, είναι "μεθ' υμών" και "μεθ' ημών". ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΥΤΟ; Είναι μαζί μας ως Πνεύμα στο πρόσωπο του αναστημένου Ιησού Χριστού, ο οποίος όταν αναλήφθηκε, **Τον ντύθηκε ο Πατέρας**, έγινε το κατοικητήριό Του, όπως είχε κάνει με τον Ιησού Χριστό όταν ήταν εδώ στη Γη, μέσα στον οποίο κατοικούσε ο Πατέρας **χωρίς μέτρο**, με όλο το πλήρωμα της θεότητάς Του (Ιωάννης Γ/3:34, Κολοσσαείς Β/2:9) .

Πως λοιπόν θα είναι ο Ιησούς **για πάντα** μαζί μας (μεθ' ημών); Ο Ιησούς, όταν μιλούσε στους μαθητές Του για τη σχέση Του με τον

Πατέρα στα κεφάλαια ΙΔ/14 και Ις'/16 του Ιωάννη, τους μιλούσε "δια παροιμιών" και εκεί ήταν που τους μίλησε για "**άλλον**" **παράκλητο**, και ότι δεν θα τους αφήσει "**ορφανούς**", κάτι που τότε δεν μπορούσαν να το καταλάβουν:

- *«Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει **ΑΛΛΟΝ παράκλητον**, διά να μένη "μεθ' υμών" (μαζί σας) εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει "μεθ' υμών" (μαζί σας) και "εν υμίν" (μέσα σας) θέλει είσθαι. Δεν θέλω σας αφήσει **ΟΡΦΑΝΟΥΣ**· έρχομαι προς εσάς»* (Ιωάννης ΙΔ/14:16-18, Επίσης ΙΕ/15:26).
- *«Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο παράκλητος δεν θέλει ελθει προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς...»* (Ιωάννης Ις'/16:7).

Όταν ο Ιησούς μιλούσε για "**άλλον**" **παράκλητο**, για διαφορετικό **μεσίτη** (αυτό σημαίνει "παράκλητος"), εννοούσε τον παράκλητο, όπως ακριβώς τον είδε ο Ιωάννης στην όραση, είδε τον Ιησού ντυμένο τον Πατέρα και τον Πατέρα ντυμένο τον αναστημένο Υιό Του. Έπρεπε να φύγει ο κατά σάρκα Ιησούς και να έρθει πάλι ο ίδιος ως "Πνεύμα ζωοποιούν", για να είναι "μεθ' ημών", όπως το υποσχέθηκε.

Αυτό αναφέρει πάλι ο ίδιος ο Ιωάννης στην επιστολή του: *«Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν **ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ** προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου»* (Α' Ιωάννου Β/2:1-2).

"Παράκλητος" σημαίνει "μεσίτης" και μεταξύ Θεού και ανθρώπων υπάρχει μόνο ένας μεσίτης, ένας παράκλητος, δεν υπάρχουν πολλοί: *«Διότι είναι **ΕΙΣ** (ένας) Θεός, **ΕΙΣ** (ένας) και **ΜΕΣΙΤΗΣ** Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός»* (Α' Τιμόθεου Β/2:5). Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του, όταν πάλι τους μιλούσε "διά παροιμιών", ότι δεν θα τους αφήσει **ορφανούς**. Γνωρίζουμε όμως ότι ορφανούς αφήνει μόνο ο πατέρας όταν πεθάνει και όχι ο γιος, τι εννοούσε εδώ ο Ιησούς; Εκείνη τη στιγμή, δεν τους μιλούσε ο Ιησούς, ως "ο Υιός του ανθρώπου", με την κατά σάρκα ανθρώπινη φύση Του, αλλά τους μιλούσε ως "ο Υιός του Θεού", με τη θεία φύση που κατοικούσε μέσα

Του και αυτή η θεότητα που κατοικούσε μέσα Του, σε πληρότητα, χωρίς μέτρο, ήταν του Πατέρα.

Αυτόν τον "παράκλητο" είδε ο Ιωάννης στην όραση και τον περιγράφει. Ο Ιησούς, αφού αναλήφθηκε, ντύθηκε τον Πατέρα και άρχισε να ενεργεί **ως** ο παράκλητος, **ως ο μεσιτεύων** μέσα στο σώμα της εκκλησίας Του. Ο Ιησούς είναι ο έσχατος αδάμ, που ενεργεί ως "**Πνεύμα ζωοποιούν**" (βλ. Α' Κορινθίους ΙΕ/15:48, Ιωάννης Ε/5:21,26,κλπ).

Σήμερα, μέσα στους πιστούς, μέσα στο σώμα της εκκλησίας κατοικεί ο **ΥΙΟΣ**, ο αναστημένος Ιησούς και ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** δια του αγίου **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** Του. Έχουμε δηλαδή τον **αόρατο** Πατέρα Θεό, ντυμένο την **ορατή** εικόνα Του, που είναι ο αναστημένος Ιησούς, τον οποίο ο Θεός αφού **πρώτα** τον ανέστησε (ας το προσέξουμε αυτό, "πρώτα τον ανέστησε") και **μετά** Τον απέστειλε για να μας ευλογεί. Αυτή την διακήρυξε την έκανε ο Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής στο συγκεντρωμένο πλήθος, λέγοντας: *«Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν (αρχ. "τον παιδα") αυτού Ιησούν απέστειλεν αυτόν διά να σας ευλογή, όταν επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών»* (Πράξεις Γ/3:26).

Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, δεν μπορούσε να υπάρχει ο "παράκλητος" (ο μεσιτεύων), γιατί ο Θεός δεν είχε ντυθεί ακόμα τον μεσίτη και αυτό γιατί δεν είχε γεννηθεί ο έσχατος αδάμ, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός. Μετά τη γέννηση του Ιησού, τη θυσία Του και την ανάστασή Του και μετά την Πεντηκοστή, ο παράκλητος είναι μέσα στις καρδιές μας, είναι *«ο Πατήρ εν τω Υιώ»*, είναι ο Θεός Πατέρας ντυμένος τον μεσίτη Ιησού.

Ότι θέλουμε πλέον πηγαίνουμε στον Ιησού, γιατί **Αυτός** μεσιτεύει για μας, γιατί είναι ο παράκλητός μας, το Πνεύμα της αλήθειας (Α' Τιμόθεου Β/2:5, Α' Ιωάννου Β/2:1). **Αυτός** είναι ο αρχιερέας μας, γιατί σχίστηκε το καταπέτασμα της σαρκός Αυτού και μπήκε μέσα σε χειροποίητα άγια των αγίων (Εβραίους Δ/4:14). **Αυτός** μας βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα, γιατί μέσα Του κατοικεί όλο το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα (Ματθαίος Γ/3:11, Κολοσσαείς Α/1:19, Β/2:9). **Αυτός** μας θεραπεύει, γιατί είναι η φανέρωση του Γιάχβε Ραφά, είναι ο Κύριος ο θεραπεύων (Ματθαίος Η/8:17, Α' Πέτρου Β/2:24). **Αυτός** είναι που ενεργεί τα πάντα στη ζωή μας.

Άρα, όταν προσευχόμαστε γνωρίζουμε σε "ποιον" απευθυνό-

μαστε. Δεν έχουμε σύγχυση, γιατί γνωρίζουμε ποιος είναι ο μεσίτης, ο παράκλητος, ο Πατέρας, ο Υιός, ο αρχιερέας, ο σωτήρας. Στο πρόσωπο του Ιησού "βλέπουμε" τον Πατέρα, είναι ο Πατέρας "ντυμένος" τον μεσίτη. **Γνωρίζουμε σε "ποιο" όνομα προσευχόμαστε.** ΙΗΣΟΥΣ (Εβρ. "Γιάχβε Οσήα") είναι το όνομα και του Υιού και του Πατέρα, γιατί ο Υιός το κληρονόμησε από τον Πατέρα (Εβραίους Α/1:4).

8. **ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Επειδή το θέμα της προσευχής είναι ζωτικής σημασίας για τον πιστό, θα ήθελα να επαναλάβω και να διευκρινίσω ότι η προσευχή με τη φράση **«Πατέρα ουράνιε στο όνομα του Ιησού.....κλπ»** είναι αποδεκτή από τον Θεό όταν έχουμε **ΕΠΙΓΝΩΣΗ** για το **«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ»** και για το **«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΥΙΟΣ»**. Προσευχόμαστε σ' Αυτόν που είδε στην όραση ο Ιωάννης, στον Πατέρα που είναι ντυμένος τον μεσίτη, σ' Αυτόν που είναι "όμοιος" με υιό ανθρώπου, είναι "ο Πατήρ εν τω Υιό" και το όνομά Του είναι ΙΗΣΟΥΣ (Γιάχβε Οσήα), που σημαίνει ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ.

Η πρώτη εκκλησία είχε αποκάλυψη και γνώριζε τι σήμαινε να ζητήσει από τον Πατέρα **«εν τω ονόματι του Ιησού»** και πως τελικά Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΤΟ ΕΚΑΝΕ ΑΥΤΟ. **Γι' αυτό** σε όλες τις περιπτώσεις οι πιστοί δεν χρησιμοποιούσαν τη στερεότυπη σημερινή φράση **«Πατέρα ουράνιε στο όνομα του Ιησού....»**, αλλά χρησιμοποιούσαν **απευθείας** το παντοδύναμο όνομα του Κυρίου Ιησού, **γι' αυτό** όπως προαναφέρθηκε, ο Πέτρος με τον Ιωάννη διέταξε τον χωλό να σηκωθεί επικαλούμενος **απευθείας** το όνομα του Ιησού.

Όταν **δεν** προσευχόμαστε ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Κυρίου Ιησού, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι **δεν εξασκούμε τη ΔΥΝΑΜΗ και την ΕΞΟΥΣΙΑ που μας έχει δώσει ο Κύριος ενάντια στις πονηρές δυνάμεις**. Αυτό είναι το βασικό μήνυμά της μελέτης μας αυτής και όχι εάν ο Κύριος απαντά ή όχι στην προσευχή με τη φράση **«Πατέρα ουράνιε στο όνομα του Ιησού.....κλπ»**, γιατί όλοι μας γνωρίζουμε δεκάδες και εκατοντάδες περιπτώσεις που ο Κύριος έχει απαντήσει, αλλά και εκατοντάδες περιπτώσεις που η προσευχή έμεινε αναπάντητη (βέβαια αυτό μπορεί να οφείλεται και σε άλλους λόγους).

Γνωρίζω όμως και από την προσωπική μου εμπειρία (καθόσον κάποτε μετείχα σε ομάδα απελευθέρωσης), αλλά και από τις μαρτυ-

ρίες εκατοντάδων άλλων πιστών πως, όταν εξασκούμε εξουσία ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού, σπάνια δεν έχουμε αποτέλεσμα, συνήθως έχουμε και μάλιστα άμεσο αποτέλεσμα.

Θεωρώ ότι το όνομα του Κυρίου Ιησού είναι το πιο **ισχυρό «υπέρ όπλο»** του κάθε πιστού στον καθημερινό πνευματικό του πόλεμο και πρέπει να μάθει να το χρησιμοποιεί, χωρίς φόβο ή δειλία, γιατί υπάρχουν πιστοί που ομολογούν ότι **«δεν προσεύχομαι ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού, γιατί εάν δεν γίνει αυτό που ζητώ, εγώ έχω την ευθύνη και μπορούν να μου πουν ότι δεν έχω πίστη, εάν όμως το ζητήσω από τον Πατέρα και δεν γίνει, τότε την ευθύνη την έχει Αυτός...»**. Αυτό όμως είναι μία ακόμα πλάνη του Διαβόλου για να μας αποτρέψει να χρησιμοποιούμε το πνευματικό μας «υπέρ όπλο».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Προσεύχομαι απευθείας στον Ιησού, γιατί:

- Είναι ο ΜΕΣΙΤΗΣ μου προς τον Πατέρα.
- Σε Αυτόν έχει δοθεί ΟΛΗ η εξουσία σε ουρανό και γη
- Τα πάντα πρέπει να γίνονται στο όνομά Του.
- Μόνο το όνομα «ΙΗΣΟΥΣ» τρέμουν οι πονηρές δυνάμεις.
- Αυτό εφάρμοζαν και οι απόστολοι.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής στη μελέτη μας αυτή, έχει χρησιμοποιηθεί το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη Ν.Βάμβα (έκδοση "ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"). Όσες λέξεις βρίσκονται μέσα σε παρένθεση, δεν υπάρχουν στο αρχαίο κείμενο. Για τις παραπομπές των εδαφίων χρησιμοποιούνται και ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Α,Β,Γ, ...κλπ) και ΑΡΙΘΜΟΙ (1,2,3, ...κλπ) Για παράδειγμα «βλ. Ματθαίος Ε/5:8 δηλαδή, Ματθαίος, 5^ο κεφάλαιο (Ε΄) και εδάφιο 8



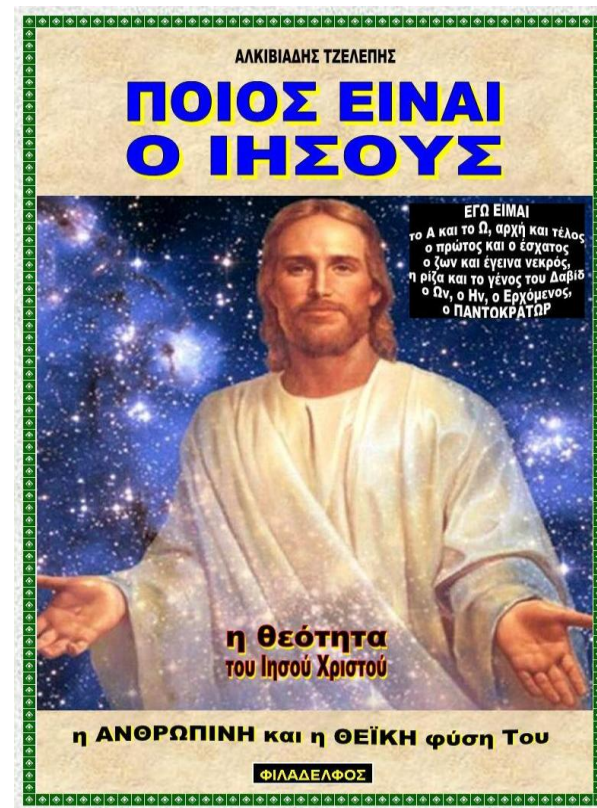
ISBN: 978 - 618 - 80075 - 4 - 3

Α' έκδοση: 1990 (αρχική) ❖ Γ' έκδοση : 2021 (σελίδες 526)

❖ Ένα βιβλίο μοναδικό για την Ελληνική Χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον παρουσιάζει και αναλύει την εμπειρία της Πεντηκοστής και το λαλείν ξένες γλώσσες σύμφωνα με όλες τις επικρατούσες απόψεις, τόσο των υποστηρικτών της, όσο και των αντιφρονούντων (αντιχαρισματικών) Πρόκειται για μια απολογητική και ερμηνευτική μελέτη, που θα δώσει απάντηση στα ερωτήματα κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Μερικά από τα περιεχόμενά του:

❖ Η υπόσχεση του Θεού για το άγιο Πνεύμα του Θεού - Το έργο του αγίου Πνεύματος στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Πεντηκοστή: Το "σημείο" της εκπλήρωσης της υπόσχεσης του Θεού - Παρουσίαση 12 επιχειρημάτων που παρουσιάζουν οι αρνητές της εμπειρίας της Πεντηκοστής - Αποτελέσματα και οφέλη από το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα - Πνευματικά χαρίσματα - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην "αναγέννηση" και στο "βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα" - Πως μπορεί ο πιστός να λάβει το άγιο Πνεύμα;



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 28 - 9

Α' έκδοση: 06/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/1995

Γ' έκδοση: 03/2018 ❖ Σελ. 84

❖ Πρόκειται για ένα καθαρά ερμηνευτικό βιβλίο, το οποίο δεν «διαβά- ζεται» απλά, αλλά προσφέρεται για «μελέτη» και «διδασκαλία», καθόσον αποτελεί μια συστηματική παρουσίαση των δογματικών αληθειών της Αγίας Γραφής, που αναφέρονται στη φύση του Πατέρα και του Υιού και στην κοινωνία του αγίου Πνεύματος.

❖ Αναλύονται και εξηγούνται με κατανοητό τρόπο η ανθρώπινη και η θείκη φύση του Κυρίου Ιησού Χριστού, η σχέση Του με τον Πατέρα, η φανέρωσή Του στον άνθρωπο, η θέση Του στον ουρανό και πολλά άλλα που απασχολούν κάθε αναγνώστη της Βίβλου.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη) 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) **S I T E:** www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) **F A C E B O O K:** "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"